

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 094561 21 Kž
Novi Travnik, 16.04.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Davora Kelava, kao predsjednika vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dž.S., zbog krivičnog djela spolni odnošaj iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094561 20 K od 01.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.04.2021. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i člana 50. tačka b) i člana 51. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094561 20 K od 01.02.2021. godine u odluci o krivičnoj sankciji tako da se optuženi Dž. S., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094561 20 K od 01.02.2021. godine, optuženi Dž. S. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo spolnog odnošaja sa djetetom iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH za koje mu je tom presudom izrečena uvjetna osuda kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 3 godine. Pored toga istom odlukom optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 300,00 KM, dok je oštećena sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnicu.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći kazna zatvora umjesto uvjetne osude. U obrazloženju žalbe se ukazuje da prvostepeni sud pri

odlučivanju o krivičnoj sankciji nije u dovoljnoj mjeri cijenio težinu počinjenog djela i njegove štetne posljedice, da se predmetni događaj desio u maloj sredini gdje se svi poznaju, da je oštećena djevojčica od ranije krhkog psihičkog zdravlja i da će njena stigmatizacija u životnoj sredini sigurno ostaviti posljedice na njen psihički razvoj zbog čega se žalbom zaključuje da e uvjetnom osudom ne može postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. stav 1. tačke a), c) i d) Krivičnog zakona Federacije BiH, ali da ima mjesta primjeni odredaba člana 50. i člana 51. istog zakona imajući u vidu da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog.

Optuženi Dž. S. nije podnio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice.

Kantonalna tužiteljica i optuženi nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prije svega, ovaj sud polazi od suštine inkriminacije predmetnog krivičnog djela, a to je apsolutna zabrana bilo kakvih spolnih radnji sa djetetom, neovisno od toga što su one dobrovoljne, kao u ovom slučaju, a što se temelji na zakonskoj koncepciji o nesposobnosti lica određenog uzrasta da uopće posjeduje slobodnu volju u pogledu pristajanja na obljubu. Takvo polazište zakonodavca proizilazi iz opće prihvaćenog stava da se dijete, odnosno lice do 14 godina, nalazi u posebnoj razvojnoj fazi svoje ličnosti u kojoj nije u mogućnosti da u potpunosti shvati suštinu i značaj spolnog odnošaja, te da zbog toga ne može ni da odlučuje o pitanjima iz seksualne sfere svog života. Pored toga, vršenje obljube ili druge spolne radnje u tom periodu može imati značajne negativne posljedice na kasniji psihofizički razvoj ličnosti, odnosno njegove seksualnosti, te se ovakvom koncepcijom krivičnopravne zaštite spolnog integriteta djeteta želi obezbjediti njegov pravilan razvoj.

Ovakva suština inkriminacije krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim ističe se iz razloga što je u konkretnom predmetu izvedeno više dokaza od kojih nalaz i mišljenje psihologa K. N. – V. od 24.10.2019. godine, socijalna anamneza JU Centar za socijalni rad Gornji Vakuf/Uskoplje broj 04-35-258/19 od 27.09.2019. godine, dva nalaza JU Dom zdravlja Bugojno psihologa V. B. od 16.09.2019. godine i 22.08.2019. godine sa prilogom i nalaz i mišljenje JU Dom zdravlja Gornji Vakuf/Uskoplje broj 545/213 psihologa K. M. od 30.05.2013. godine iz kojih dokaza je vidljivo da je oštećena imala psihičkih poteškoća koji su rezultat kritičnog događaja i koji se na istu odrazio kao vrlo ozbiljna trauma uz suicidalne misli.

Kada se uz prednje ima u vidu da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora od 1 do 8 godina, što također ukazuje na težinu djela i namjeru zakonodavca da zaštiti djecu od vršenja spolnog odnošaja ili bludnih radnji, onda se i po ocjeni ovog suda uvjetna osuda pokazuje kao neprimjerena težini počinjenog krivičnog djela i da se sa takvom mjerom upozorenja ne može postići propisna svrha kažnjavanja pri čemu se

u ovom slučaju posebno misli i na svrhu propisanu članom 42. tačka c) Krivičnog zakona Federacije BiH tj. da se na ostale utiče da ne učine krivična djela. Time se želi kazati da se svrha kažnjavanja, naročito za ovakvu vrstu krivičnih djela, ne može promatrati samo u odnosu na optuženog kao počinioca i uvjerenje da će se uvjetnom osudom postići njegovo prevaspitanje i uticati da u buduće ne čini krivična djela, nego i u odnosu na ostale potencijalne počinioce, jer izricanje uvjetne osude za ovakvo teško krivično djelo, i kada je počinilac ranije neosuđivan, po uvjerenju ovog suda ne može biti dovoljno upozorenje drugima da ne počine ovo krivično djelo, naročito u vrijeme pojačane zaštite djece od njihovog seksualnog zlostavljanja pute društvenih mreža, o čemu se skoro svakodnevno putem medija izvještava javnost.

Osim toga, prvostepeni sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio i to da je optuženi specifičnih svjetonazora, ali je ostalo nejasno i neobrazloženo o kakvim se svjetonazorima radi i od kakvog su značaja isti za odluku o krivičnoj sankciji. Isto tako, činjenica je da je optuženi ranije neosuđivan, ali se ta okolnost ne može posebno cijeliti kao olakšavajuća kada se ima u vidu da je optuženi u vrijeme izvršenja djela tek bio postao punoljetno lice, te da praktično kao takav i nije imao priliku biti osuđivan.

Zbog toga je žalbu kantonalne tužiteljice bilo nužno uvažiti kao osnovanu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o kazni tako što će se optuženi Dž. S. osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci kojom će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine krivična djela. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenom kaznom zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog kada se ima u vidu da je za predmetno krivično djelo kao minimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, dakle da je optuženom ovom presudom izrečena kazna zatvora ublažavanjem ispod granice propisne zakonom tako što sud nalazi da priznanje krivnje, životna dob optuženog kao mlađe punoljetne osobe u vrijeme izvršenja djela, njegova emocionalne veza sa oštećenom, te socijalni položaj, imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti koje ukazuju da se i ublaženom kaznom ispod minimalne zapriječene može postići svrha kažnjavanja, naročito prema optuženom.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Davor Kelava

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

